

Efter Mineudlægningen paabegyndte Torpedobaadene Patrouilleringen. Denne gik for sig paa den Maade, at de 4 Baade med langsom Fart og med ca. 500 Meters Afstand mellem Baadene sejlede efter hinanden i en Ellipse mellem Grunden paa begge Sider af Løbet.

Da det ved Øvelser af denne Art maa tilstræbes at komme de krigsmæssige Forhold saa nær som muligt, maa Torpedobaadene søge at undgaa at blive sete. Der kunde derfor, som i øvrigt under de fleste Natmanøvrer, ikke føres de reglementerede Lanterner, men der var som sædvanlig under Patrouillering truffet den Sikkerhedsforanstaltning, at Baadene under Sejladsen i den ene Retning havde Sidelanterne til Vejledning for modgaaende Baade.

Det var meget mørkt, og noget før Kollisionen fandt Sted, blev det regntykt. Alt forløb planmæssigt til Kl. 10 $\frac{1}{2}$, da Havhesten og Støren fik hinanden i Sigte paa modgaaende Kurser paa kun 100 Meters Afstand. Støren var da, uvist af hvilken Grund, kommen over paa modsat Side af den, paa hvilken den efter Planen skulde passere de andre Baade. Der blev straks manøvreret for at forhindre Kollision, men paa Grund af den korte Afstand lykkedes det ikke at undgaa en saadan. Ved Kollisionen borede Størens Stævn sig ind i Havhestens Side, denne flængedes op i en Længde af ca. 7 Meter og Baaden begyndte straks at synke.

Da det var klart, at Baaden ikke stod til at redde, bjergedes Mandskabet over i Støren. At denne Bjergning lykkedes, maa tilskrives dels den gode Disciplin om Bord, dels den Omstændighed, at Baadens Agterende, da der paa Stedet kun var 4 Favnes Vanddybde, tog Bunden straks, saaledes at Besætningen fra Forskibet, der endnu flød, kunde springe over i Støren.

Dette Forlis er et af den Slags Uheld, der vil kunne indtræffe under Øvelser, hvor det gælder at indøve Officerer og Besætninger under Forhold, der saa meget som muligt nærme sig Forholdene under Krig, og hvor derfor de internationale Regler til Forebyggelse af Sammenstød ikke kunne anvendes i deres fulde Udstrækning. Ministeriet har derfor, efter at have gjort sig bekendt med Eskadrechefens Rapport og det straks efter Katastrofen afholdte Krigsforhør, hvoraf det fremgaar, at der ikke af de kommanderende er udvist Pligsforsømmelse, men at Uheldet skyldes et Sammentræf af forskellige Omstændigheder, saasom Regntykning og stærk Strømsætning, frafaldet at gøre Ansvar gældende.

Saa vel Støren som Havhesten efter dennes Optagelse ere derefter tagne under Reparation paa Orlogsværftet; Reparationen af Baadene var paatrængende nødvendig, saavel paa Grund af, at disse atter skulde udrustes til indeværende Aars Øvelser, som ogsaa fordi det maatte anses for uforsvarligt at lade Baadene henligge i havareret Tilstand.

Udgiften til disse Reparationsarbejder m. m., der anslaaes til:

Reparation af Torpedobaadene Havhesten og Støren samt Komplettering af Inventar	39,907 Kr. 76 Ø.
Assistance fra Orlogsværftet ved Bjergningen af Havhesten	3,474 — 93 —
Erstatninger for Ejendele samt Vask og Reparationer	5,513 — 42 —
	<hr/>
	i alt... 48,896 Kr. 11 Ø.,

vil ikke kunne afholdes af de til Raadighed for Orlogsværftets Drift for indeværende Finansaar staaende Midler og søges derfor herved efterbevilgede.

I Henhold til foranstaaende tillader jeg mig herved at anmode det ærede Udvalg om paa mine Vegne at stille følgende Ændringsforslag til 2den Behandling af Tillægsbevillingslovsforslaget for indeværende Finansaar:

Til § 23 I. Efter Post 1. indsættes en ny Post, saalydende:	
Til F. II. Vedligeholdelse af Flaadens Skibe med fast Inventar og Fartøjer	48,896 Kr. 11 Ø.

J. C. CHRISTENSEN.

Til Folketingets Finansudvalg.

Hedemann,
kst.

Forslaget tiltrædes.